Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (första avdelningen)

den 26 januari 2017 *

”Överklagande — Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — De belgiska, tyska, franska, italienska, nederländska och österrikiska marknaderna för badrumsutrustning — Samordning av försäljningspriser och utbyte av känslig affärsinformation — Motiveringsskyldighet”

I mål C-613/13 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol som ingavs den 26 november 2013,

Europeiska kommissionen, företrädd av F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek och J. Norris-Usher, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Keramag Keramische Werke GmbH, tidigare Keramag Keramische Werke AG, Ratingen (Tyskland),

Koralle Sanitärprodukte GmbH, Vlotho (Tyskland),

Koninklijke Sphinx BV, Maastricht (Nederländerna),

Allia SAS, Avon (Frankrike),

Produits Céramiques de Touraine SA, Selles-sur-Cher (Frankrike),

Pozzi Ginori SpA, Milano (Italien),

Sanitec Europe Oy, Helsingfors (Finland),

företrädda av J. Killick, barrister, P. Lindfelt, advokat, och K. Struckmann, Rechtsanwalt,

sökande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av domstolens vice ordförande, A. Tizzano, tillika tillförordnad ordförande på första avdelningen, samt domarna M. Berger, E. Levits, S. Rodin (referent) och F. Biltgen,

* Rättegångsspråk: engelska.

generaladvokat: M. Wathelet,

justitiesekreterare: handläggaren K. Malacek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 10 september 2015,

och efter att den 26 november 2015 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska kommissionen har genom sitt överklagande begärt att den av Europeiska unionens tribunal meddelade domen av den 16 september 2013, Keramag Keramische Werke m.fl./kommissionen (T-379/10 och T-381/10, ej publicerad, EU:T:2013:457, nedan kallad den överklagade domen), ska upphävas såvitt tribunalen genom denna dom delvis ogiltigförklarade kommissionens beslut K(2010) 4185 slutlig av den 23 juni 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (Ärende COMP/39092 – Badrumsutrustning) (nedan kallat det angripna beslutet).

2 Genom ett anslutningsöverklagande har Keramag Keramische Werke GmbH, tidigare Keramag Keramische Werke AG, Koralle Sanitärprodukte GmbH, Koninklijke Sphinx BV, Allia SAS, Produits Céramiques de Touraine SA, Pozzi Ginori SpA och Sanitec Europe Oy (nedan tillsammans kallade sökandena i första instans), begärt att den överklagade domen ska upphävas, såvitt tribunalen i denna dom avslog deras yrkande om ogiltigförklaring av det angripna beslutet angående deras deltagande i överträdelsen av konkurrensreglerna på den italienska marknaden för badrumsutrustning.

Bakgrund till tvisten och det angripna beslutet

3 Tvistens bakgrund har återgetts i punkterna 1–26 i den överklagade domen och kan sammanfattas enligt följande.

4 Genom det angripna beslutet fastställde kommissionen att det förelåg en överträdelse av artikel 101.1 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 (EGT L 1, 1994, s. 3; svensk specialutgåva, område 2, volym 11, s. 37) inom sektorn för badrumsutrustning. Enligt kommissionen hade 17 företag deltagit i denna överträdelse under olika perioder från den 16 oktober 1992 till den 9 november 2004, vilken bestått i ett antal konkurrensbegränsande överenskommelser eller samordnade förfaranden i Belgien, Tyskland, Frankrike, Italien, Nederländerna och Österrike.

5 Den 15 juli 2004 informerade Masco Corp. och dess dotterbolag, däribland Hansgrohe AG som tillverkar kranar och tillbehör och Hüppe GmbH som tillverkar duschväggar, kommissionen om att det förelåg en kartell inom sektorn för badrumsutrustning. Samtidigt ansökte bolagen om att beviljas immunitet mot böter i enlighet med kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 45, 2002, s. 3) eller, i vart fall, om nedsättning av de böter som skulle kunna påföras dem. Den 2 mars 2005 antog kommissionen ett beslut om villkorad immunitet mot böter till förmån för Masco Corp.

6 Den 9 och den 10 november 2004 genomförde kommissionen oanmälda inspektioner hos flera bolag och nationella branschorganisationer inom sektorn för badrumsutrustning. Efter att mellan den 15 november 2005 och den 16 maj 2006 ha skickat skrivelser med begäran om upplysningar till nämnda bolag och organisationer, inklusive vissa av sökandena i mål T-379/10, antog kommissionen den 26 mars 2007 ett meddelande om invändningar, vilket även det delgavs de sistnämnda. Under

perioden från den 15 november 2004 till den 20 januari 2006 begärde ett antal företag, bland vilka sökandena i första instans inte befann sig, att de skulle beviljas immunitet mot böter eller att deras böter skulle sättas ned.

7 Kommissionen antog det angripna beslutet den 23 juni 2010, efter det att ett muntligt hörande hade hållits mellan den 12 och den 14 november 2007, i vilket sökanden i mål T-381/10 deltog, en skrivelse med en redogörelse för de faktiska omständigheterna hade skickats den 9 juli 2009 till flera bolag, bland dem vissa av sökandena i mål T-379/10 och sökanden i mål T-381/10, i vilken de uppmärksammades på viss bevisning som kommissionen avsåg att grunda sig på inom ramen för antagandet av det slutliga beslutet och efter det att uppmaningar om att inkomma med ytterligare upplysningar hade skickats till flera bolag – bland dem vissa av sökandena i mål T-379/10 och sökanden i mål T-381/10 – mellan den 19 juni 2009 och den 8 mars 2010.

8 Kommissionen angav i det angripna beslutet att den konstaterade överträdelsen bestod i, för det första, samordning mellan dessa tillverkare av badrumsutrustning av årliga prishöjningar och andra aspekter av prissättningen, vid regelbundna möten inom nationella branschorganisationer, för det andra, fastställande eller samordning av priser med anledning av särskilda händelser, såsom höjda råvarupriser, införandet av euron och införandet av vägtullar och för det tredje, utlämnande och utbyte av känsliga affärsuppgifter. Dessa förfaranden hade ett återkommande mönster som hade visat sig vara detsamma i de sex medlemsstater som berördes av kommissionens undersökning. Kommissionen konstaterade dessutom att fastställandet av priser inom sektorn för badrumsutrustning följde en årlig cykel. Närmare bestämt fastställde tillverkarna prislistor som i allmänhet gällde i ett år och utgjorde grunden för deras affärsrelationer med grossisterna.

9 I det angripna beslutet konstaterade kommissionen även att de förfaranden som beskrivits ovan var en del av en världsomspännande plan för att begränsa konkurrensen mellan de parter till vilka det angripna beslutet riktades. Dessa förfaranden kännetecknades av att de utgjorde en enda och fortlöpande överträdelse, vars tillämpningsområde omfattade tre produktgrupper, det vill säga kranar och tillbehör, duschväggar och tillbehör samt sanitetsporslin (nedan kallade de tre produktgrupperna) vilkas geografiska område inkluderade Belgien, Tyskland, Frankrike, Italien, Nederländerna och Österrike. Kommissionen konstaterade vidare, i fråga om kartellens organisation, förekomsten av nationella branschorganisationer för samtliga tre produktgrupper, av kommissionen kallade ”samordningsorgan” och nationella branschorganisationer som bestod av medlemmar verksamma inom åtminstone två av de tre produktgrupperna, av kommissionen kallade ”organisationer för flera produktgrupper”, samt specialiserade organisationer som bestod av medlemmar verksamma inom en av dessa tre produktgrupper. Slutligen konstaterade kommissionen att det fanns en central grupp av företag som deltog i kartellen i olika medlemsstater samt i samordningsorganen och i organisationerna för flera produktgrupper.

10 Sökandena i mål T-379/10, närmare bestämt Keramag Keramische Werke, Koninklijke Sphinx, Allia, Produits Céramiques de Touraine och Pozzi Ginori tillverkade sanitetsporslin och Koralle Sanitärprodukte tillverkade duschväggar. Vid tiden för de kritiserade faktiska omständigheterna var alla sökandena i mål T-379/10 dotterbolag till sökanden i mål T-381/10, det vill säga Sanitec Europe som även är mottagare av det angripna beslutet. Sanitec Europe, Allia och dess dotterbolag, Keramag Keramische Werke och dess dotterbolag, Koninklijke Sphinx samt Pozzi Ginori kallades gemensamt för Sanitec av kommissionen i det angripna beslutet. Under hela deras deltagande i den överträdelse som de kritiseras för var Sanitec Europes dotterbolag medlemmar i följande nationella branschorganisationer för tillverkare av badrumsutrustning, nämligen Vitreous China-group, i Belgien, IndustrieForum Sanitär, tidigare Freundeskreis der deutschen Sanitärindustrie, Arbeitskreis Baden und Duschen och Fachverband Sanitärkeramische Industrie, i Tyskland, Association française des industries de céramique sanitaire (nedan kallad AFICS), i Frankrike, organisationen Michelangelo i Italien, Sanitair Fabrikanten Platform och Stichting Verwarming en Sanitair, i Nederländerna samt Arbeitskreis Sanitärindustrie, i Österrike.

11 Vad beträffar det deltagande i den konstaterande överträdelsen som sökandena i första instans har gjort sig skyldiga till, anförde kommissionen att Sanitec Europe, via sina nationella dotterbolag under den överträdelseperiod som de kritiseras för, deltog i hemliga möten som hölls av IndustrieForum Sanitär, Arbeitskreis Sanitärindustrie, Sanitair Fabrikanten Platform och Stichting Verwarming en Sanitair, samt i organisationen Michelangelos möten och att andra medlemmar i dessa organisationer var verksamma i flera medlemsstater som berördes av det angripna beslutet. Sökandena i första instans ingick i den centrala gruppen av företag och var således medvetna eller borde rimligen vara medvetna om att den konstaterade överträdelsen dels rörde åtminstone de tre produktgrupperna, dels hade en vidsträckt geografisk räckvidd eftersom den omfattade sex medlemsstater.

12 Vid fastställandet av det bötesbelopp som skulle påföras varje företag baserade sig kommissionen på riktlinjerna för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning (EG) nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2). Kommissionen fastställde grundbeloppet för böterna och angav att den grundade sin beräkning på respektive företags försäljning per medlemsstat, multiplicerad med det antal år som företaget deltagit i den konstaterade överträdelsen i varje medlemsstat för den berörda produktgruppen. Kommissionen beaktade härigenom att vissa företag bedriver sin verksamhet enbart i vissa medlemsstater eller enbart inom en av de tre produktgrupperna.

13 När det gäller överträdelsens allvar fastställde kommissionen koefficienten till 15 procent. Kommissionen beaktade härvid fyra olika kriterier, nämligen arten av det klandrade agerandet, de sammanlagda marknadsandelarna, den geografiska omfattningen och om överträdelsen genomförts eller ej. Den fastställde vidare multiplikationsfaktorn med hänsyn till hur länge överträdelsen hade pågått till 4,33 för Keramag Keramische Werke och Tyskland, vilket motsvarade ett deltagande i överträdelsen på fyra år och fyra månader, till 10 för Keramag Keramische Werke och Österrike, vilket motsvarade ett deltagande i överträdelsen på tio år, till 3 för Keramag Keramische Werke och Belgien, vilket motsvarade ett deltagande i överträdelsen på tre år, till 8,75 för Koralle Sanitärprodukte, vilket motsvarade ett deltagande i överträdelsen på åtta år och tio månader, till 3 för Koninklijke Sphinx och Belgien, vilket motsvarade ett deltagande i överträdelsen på tre år, till 0,66 för Allia och Frankrike, vilket motsvarade ett deltagande i överträdelsen på åtta månader, till 0,66 för Produits Céramiques de Touraine och Frankrike, vilket motsvarade ett deltagande i överträdelsen på åtta månader, samt till 5,33 för Pozzi Ginori, vilket motsvarade ett deltagande i överträdelsen på fem år och fyra månader. För att avskräcka de aktuella företagen från att på nytt delta i sådana samordnade förfaranden som de som det angripna beslutet avser beslutade kommissionen slutligen att höja böternas grundbelopp med 15 procent.

14 Efter att ha fastställt grundbeloppet prövade kommissionen om det förelåg försvårande eller förmildrande omständigheter som kunde motivera en justering av grundbeloppet. Kommissionen konstaterade att det beträffande sökandena i första instans varken förelåg någon försvårande eller förmildrande omständighet och ålade sökandena i första instans i artikel 2 i det angripna beslutet, med en tillämpning av taket på 10 procent av omsättningen, att betala böter på 57 690 000 euro.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

15 Genom ansökningar som inkom till tribunalens kansli den 8 september 2010, väckte sökandena i första instans var sin talan om ogiltigförklaring av det angripna beslutet och åberopade därvid sju grunder i mål T-379/10, och nio grunder i mål T-381/10.

16 Tribunalen beslutade den 16 december 2010 att förena de båda målen vad gäller det skriftliga förförandet och den 23 mars 2012 vad gäller det muntliga förfarandet samt domen.

17 Tribunalen underkände större delen av de grunder som hade åberopats av sökandena i första instans, men eftersom de sju grunder som åberopats i mål T-379/10 i princip var identiska med de fem första grunderna och den åttonde och den nionde grunden i mål T-381/10 återgav tribunalen deras

numrering i det sistnämnda målet. Tribunalen biföll talan såvitt avser den första och den tredje delen av den tredje grund som sökandena i första instans hade åberopat. Eftersom tribunalen fann att kommissionen felaktigt hade konstaterat dels att bolagen Allia och Produits Céramiques de Touraine deltagit i överträdelsen i fråga, dels att bolaget Pozzi Ginori hade deltagit i överträdelsen mellan den 10 mars 1996 och den 14 september 2001, då det enbart var styrkt att sistnämnda bolag hade deltagit mellan den 14 maj 1996 och den 9 mars 2001, ogiltigförklarade tribunalen den berörda delen av artikel 1.1.6 i det angripna beslutet.

18 Vad gäller nedsättningen av böterna beaktande tribunalen att den tredje grund som åberopats av sökandena i första instans delvis bifallits och ogiltigförklarade artikel 2.7 i det angripna beslutet och fastställde det bötesbelopp som ålagts sökandena i första instans såvitt det överskred 50 580 701 euro.

Parternas yrkanden

Överklagandet

19 Kommissionen har yrkat att domstolen ska

— upphäva punkt 1 i domslutet i den överklagade domen, i den del artikel 1 i det angripna beslutet ogiltigförklarades, avseende de händelser som inträffade i AFICS samt beträffande Allias, Produits Céramiques de Touraines och Sanitecs ansvar för nämnda händelser,

— upphäva punkt 2 i dess helhet i domslutet i den överklagade domen,

— om domstolen själv slutgiltigt avgör tvisten, ogilla talan om ogiltigförklaring även i den del den avser händelserna i AFICS och återinföra de böter som ålagts Allia, Produits Céramiques de Touraine och Sanitec Europe, samt

— förplikta sökandena i första instans att ersätta rättegångskostnaderna för förevarande överklagande och om domstolen slutgiltigt avgör talan om ogiltigförklaring, förplikta dem att även ersätta rättegångskostnaderna i första instans.

20 Sökandena i första instans har yrkat att domstolen ska

— avvisa eller ogilla överklagandet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Anslutningsöverklagandet

21 Sökandena i första instans har yrkat att domstolen ska

— upphäva punkterna 1 och 3 i domslutet i den överklagade domen såvitt tribunalen ogillade talan vad avsåg den andra delen i den femte grund som åberopats i första instans angående den omständigheten att meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 inte innehåller en korrekt redogörelse för vad som lades Pozzi Ginori och Sanitec Europe till last i fråga om Italien,

— ogiltigförklara artikel 1.1.6 i det angripna beslutet såvitt kommissionen i denna bestämmelse fann att Sanitec Europe och Pozzi Ginori hade deltagit i en överträdelse på den italienska marknaden och, i andra hand, ogiltigförklara bestämmelsen såvitt kommissionen i samma bestämmelse fann att Sanitec Europe och Pozzi Ginori hade deltagit i en sådan överträdelse under en annan period än perioden från den 12 maj 2000 till den 9 mars 2001,

— ogiltigförklara artikel 2.7 a och f i det angripna beslutet och i andra hand sätta ned de böter som Sanitec Europe ålagts att betala ensamt eller solidariskt med Pozzi Ginori,

— alternativt återförvisa målet till tribunalen för ny prövning i enlighet med domstolens bedömning, och

— förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandenas rättegångskostnader vid domstolen jämte en lämplig andel av deras rättegångskostnader vid tribunalen.

22 Kommissionen har yrkat att domstolen ska

— avvisa eller ogilla anslutningsöverklagandet, och

— förplikta sökandena i första instans att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av huvudöverklagandet

Den första grunden

23 Kommissionen har i sin första grund som består av fem delar och rör punkterna 112-121 i den överklagade domen gjort gällande att tribunalen åsidosatte sin motiveringsskyldighet och gjorde en felaktig rättstillämpning på flera punkter när den prövade bevisningen för den ifrågavarande överträdelsen.

Den första grundens första del

– Parternas argument

24 Kommissionen har genom sin första grund hävdat att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att ett bevis, i detta fall, uttalandet av Ideal Standard Inc. (nedan kallat Ideal Standard), inom ramen för ansökan om förmånlig behandling behövde bekräftas av ett bevis för samordningen av priser vid mötet i AFIC den 25 februari 2004. Enligt institutionen har emellertid detta krav på stödjande bevisning till syfte att kunna kontrollera huruvida ett bevis är trovärdigt. Genom att kräva att ett bevis med nödvändighet ska bekräftas av ytterligare en handling och inte kontrollera huruvida ett bevis är tillförlitligt har tribunalen tolkat detta krav alltför restriktivt och åsidosatt principen om fri bevisföring.

25 Sökandena i första instans har gjort gällande att den första grundens första del inte kan tas upp till sakprövning. Kommissionen har nämligen för det första uppmanat domstolen att pröva tribunalens konstateranden angående tillförlitligheten av ett uttalande som gjordes inom ramen för Ideal Standards ansökan om förmånlig behandling. För det andra hade det inte framförts några argument vid tribunalen om huruvida ett uttalande som gjorts inom ramen för en ansökan om förmånlig behandling kan vara tillförlitligt även om det inte bekräftas av ett andra bevis. De har hävdat att det i vart fall inte framgår av rättspraxis att ett uttalande som gjorts inom ramen för en ansökan om förmånlig behandling kan vara så till den grad tillförlitligt att inget av bevisen för det behöver bekräftas.

– Domstolens bedömning

26 Det bör erinras om att domstolen inte kan överpröva tribunalens bedömning av bevisvärdet av handlingarna i målet, förutom i fall då reglerna om bevisbörda och bevisföring inte har följts eller handlingarna har missuppfattats (dom av den 19 december 2013, Siemens/kommissionen, C-239/11 P, C-489/11 P och C-498/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:866, punkt 129 och där angiven rättspraxis).

27 Frågan huruvida tribunalen har iakttagit reglerna om bevisbörda och bevisföring inom ramen för prövningen av de bestämmelser som åberopats av kommissionen för att styrka att det begåtts en överträdelse av unionens konkurrensregler utgör däremot en rättsfråga som kan göras gällande inom ramen för ett överklagande (dom av den 19 december 2013, Siemens/kommissionen, C-239/11 P, C-489/11 P och C-498/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:866, punkt 130 och där angiven rättspraxis).

28 Såsom tribunalen erinrade om i punkt 105 i den överklagade domen, kan ett uttalande från ett företag som misstänks ha deltagit i ett konkurrensbegränsande samarbete, vars riktighet bestritts av flera andra misstänkta företag, inte anses utgöra tillräcklig bevisning för en överträdelse begången av dessa om detta inte stöds av annan bevisning, eftersom kraven på det erforderliga stödet inte behöver ställas lika högt på grund av graden av trovärdighet i dessa uttalanden (se även, dom av den 19 december 2013, Siemens/kommissionen, C-239/11 P, C-489/11 P och C-498/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:866, punkt 135).

29 I punkterna 117 och 118 i den överklagade domen tillämpade endast tribunalen denna regel i rättspraxis när den efter att ha konstaterat att Ideal Standards uttalanden i samband med dess ansökan om förmånlig behandling hade bestritts ansåg att dessa uttalanden således inte i sig kunde anses utgöra tillräcklig bevisning för att de diskussioner som ägde rum vid AFICS möte den 25 februari 2004 var konkurrensbegränsande.

30 Kommissionens argument angående den alltför restriktiva tolkningen av kravet på stödjande bevisning är följaktligen grundlöst.

31 Vad angår kommissionens argument som syftar till att bestrida det resultat som tribunalen kom fram till vid prövningen av ett bevis, nämligen den tillförlitlighet och det bevisvärde som tribunalen tillmätte de uttalanden som Ideal Standard gjorde i samband med sin ansökan om förmånlig behandling, kan dessa i enlighet med den rättspraxis som det har erinrats om i punkt 26 i förevarande dom, inte tas upp till sakprövning i samband med överklagandet, eftersom kommissionen varken har gjort gällande eller visat att det skett en uppenbar missuppfattning av de faktiska omständigheterna eller bevisningen.

32 Följaktligen ska överklagandet, i den del det kan prövas på den första grundens första del, inte bifallas på denna delgrund.

Den första grundens andra del

– Parternas argument

33 Genom den första grundens andra del har kommissionen hävdat att tribunalen, efter att felaktigt ha konstaterat att Ideal Standards uttalanden måstes stödjas av annan bevisning, med orätt avstod från att pröva bevisvärdet av Roca SARL:s (nedan kallat Roca) uttalande i dess ansökan om förmånlig behandling, genom att hänvisa till det avsnitt i det angripna beslutet som sammanfattar Rocas svar på meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007. Detta svar ingår för det första inte ens i handlingarna i målet och tribunalen kom för det andra fram till en diametralt motsatt slutsats i det mål som ledde till domen av den 16 september 2013, Roca/kommissionen (T-412/10, ej publicerad, EU:T:2013:444), där detta svar ingick i handlingarna i målet. I de parallella mål som ledde till domar

av den 16 september 2013, Villeroy & Boch Austria m.fl./kommissionen (T-373/10, T-374/10, T-382/10 och T-402/10, ej publicerad, EU:T:2013:455), och Duravit m.fl./kommissionen (T-364/10, ej publicerad, EU:T:2013:477), fann tribunalen med rätta att ett uttalande i samband med en ansökan om förmånlig behandling kan stödjas av ett annat sådant uttalande och drog slutsatsen att Ideal Standards och Rocas uttalanden bekräftade varandra, åtminstone i fråga om produkter i den lägre prisklassen.

34 Den överklagade domen är följaktligen bristfälligt motiverad, då tribunalen underlät att pröva bevisvärdet av Rocas uttalande i samband med ansökan om förmånlig behandling och ersatte en sådan prövning med ett omnämnande, taget ur sitt sammanhang, av Rocas svar på meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007, såsom det sammanfattas i det angripna beslutet. Därefter ogiltigförklarade tribunalen en del av det angripna beslutet med stöd av en handling som inte ingår i handlingarna i målet. Vidare utgör tolkningen av Rocas svar en missuppfattning av ett bevis, vilket tolkningen av detta bevis i de tre ovannämnda parallella målen vittnar om. Tribunalens påstående slutligen, som återges i punkt 120 i den överklagade domen, att ett uttalande i en ansökan om förmånlig behandling inte kan bekräfta ett uttalande i en annan sådan ansökan, utgör felaktig rättstillämpning.

35 Sökandena i första instans har genmält att den första grundens andra del inte kan tas upp till sakprövning och att det i vart fall saknas fog för den. Eftersom Rocas uttalanden inom ramen för förfarandet för förmånlig behandling inte återfanns i handlingarna i målet vid tribunalen, kan den inte klandras för att enbart ha grundat sig på relevanta överväganden i det angripna beslutet. Vad gäller Rocas svar på meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007, begick tribunalen inte något misstag när den grundade sig på relevanta avsnitt i det angripna beslutet som åberopats av sökandena i första instans. Slutligen har dessa hävdat att bevisningen inte har missförstått, eftersom det rör sig om olika uppgifter som diskuterats på olika sätt i olika mål.

– Domstolens bedömning

36 Inledningsvis ska det slås fast att kommissionen i det aktuella fallet har anfört att den överklagade domen är bristfälligt motiverat. Därefter har den hävdat att det är omöjligt för tribunalen att delvis ogiltigförklara det angripna beslutet med stöd av en handling som inte återfinns bland i handlingarna målet. Vidare har den gjort gällande att vissa bevis har missförstått och att det begått ett misstag vid tillämpningen av bevisreglerna. Tvärtemot vad sökandena i första instans har hävdat, har kommissionen inte inskränkt sig till att ifrågasätta tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna eller upprepa argument som redan framförts vid tribunalen. Överklagandet kan således inte bifallas med stöd av den första grundens andra del.

37 Vad angår det välgrundade i denna delgrund är först och främst tribunalen, såsom redan har understrukits i punkt 26 i förevarande dom, ensam behörig att konstatera och bedöma de relevanta faktiska omständigheterna samt bedöma bevisningen, med förbehåll för fallet med missuppfattning av nämnda faktiska omständigheter och bevisning.

38 Enligt fast rättspraxis ankommer det vidare på unionsdomstolarna att med beaktande av omständigheterna i tvisten besluta om det är nödvändigt att förete en handling i enlighet med bestämmelserna om bevisupptagning i rättegångsreglerna. Vad gäller tribunalen, framgår det av artikel 49 jämförd med artikel 65 b i rättegångsreglerna att en anmodan om att förete handlingar ingår i de åtgärder för bevisupptagning som tribunalen när som helst under rättegången kan besluta om (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 oktober 2003, Salzgitter/kommissionen, C-182/99 P, EU:C:2003:526, punkt 41 och där angiven rättspraxis, dom av den 2 oktober 2003, Aristrain/kommissionen, C-196/99 P, EU:C:2003:529, punkt 67 och där angiven rättspraxis, dom av

den 2 oktober 2003, Ensidesa/kommissionen, C-198/99 P, EU:C:2003:530, punkt 28 och där angiven rättspraxis, samt dom av den 2 oktober 2003, Corus UK/kommissionen, C-199/99 P, EU:C:2003:531, punkt 67 och där angiven rättspraxis).

39 Slutligen följer det av domstolens fasta praxis att tribunalen inte anses skyldig att uttryckligen motivera den värdering som görs av varje bevis som förelagts den, särskilt om den anser att beviset i fråga är ointressant eller saknar relevans för tvistens utgång, med undantag för skyldigheten att respektera allmänna principer och processrättsliga regler om bevisbörda och bevisföring samt att inte felbedöma bevis (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 juni 2000, Dorsch Consult/rådet och kommissionen, C-237/98 P, EU:C:2000:321, punkt 51).

40 Det framgår härvidlag av punkt 120 i den överklagade domen att tribunalen, när den prövade bevisvärdet av Rocas uttalanden i samband med ansökan om förmånlig behandling uteslutande grundade sig på skäl 586 i det angripna beslutet som innehåller en sammanfattning av Rocas svar på kommissionens meddelande om invändningar av den 26 mars 2007. Tribunalen drog slutsatsen att kommissionen, i avsaknad av bevis till stöd för uttalandena inte kunde grunda sig på dem i syfte att visa att minimipriserna hade samordnats vid AFICS möte den 25 februari 2004.

41 Tribunalen kunde dock inte förneka allt värde hos de uttalanden som Roca hade gjort i sin ansökan om förmånlig behandling enbart med stöd av skäl 586, som innehåller en sammanfattning av en annan handling, utan att analysera vare sig skäl 556 i det angripna beslutet, som rör dessa uttalanden, eller innehållet i dessa uttalanden.

42 Härigenom åsidosatte tribunalen motiveringsskyldigheten och tillämpliga regler om bevisföring.

43 Det ska vidare konstateras att det inte saknas fog för kommissionens argument att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den, i punkt 120 i den överklagade domen, slog fast att ett uttalande i samband med en ansökan om förmånlig behandling inte kan stödja ett annat sådant uttalande.

44 Begreppet stödjande bevisning betyder att ett bevis kan bekräftas av ett annat bevis. Det finns emellertid inte någon bestämmelse i unionsrätten som hindrar att det stödjande beviset är av samma art som det bevis som bekräftas, det vill säga att ett uttalande i en ansökan om förmånlig behandling stödjer ett annat sådant uttalande.

45 Med beaktande av att kommissionen i punkt 120 i den överklagade domen var skyldig att lägga fram ytterligare bevisning, med anledning av att ett uttalande i en ansökan om förmånlig behandling inte kan bekräfta ett annat sådant uttalande, gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning.

46 Det framgår av det ovan anförda, utan att domstolen behöver ta ställning till övriga argument som kommissionen framfört till stöd för den första grundens andra del att det finns fog för denna delgrund.

Den första grundens tredje del

– Parternas argument

47 Kommissionen har i den första grundens tredje del hävdat att tribunalen i strid med fast rättspraxis tolkade kravet på stöd för bevisen alltför restriktivt såvitt gäller det diagram som rör AFICS möte den 25 februari 2004. Enligt institutionen har tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning genom att i punkt 119 i den överklagade domen kräva att detta diagram i sig visar att den aktuella överträdelsen ägt rum, utan att beakta övrig bevisning och kompletterande förklaringar, bland annat dem som ingick i Ideal Standards ansökan om förmånlig behandling. Tribunalen har dessutom åsidosatt sin motiveringsskyldighet genom att avstå från att pröva de i denna ansökan tillhandahållna

förklaringarnas bevisvärde. Kommissionen har tillagt att denna delgrund stärks av det faktum att bedömningen av samma bevis i domen av den 16 september 2013, Duravit m.fl./kommissionen (T-364/10, ej publicerad, EU:T:2013:477), ledde till en annan slutsats, nämligen att diagrammets karaktär av bevis bekräftades.

48 Enligt sökandena i första instans kan denna delgrund inte tas upp till sakprövning, eftersom kommissionen har begärt att domstolen ska överpröva den bedömning av de faktiska omständigheterna och av huruvida bevisningen kan godtas som tribunalen gjorde. Sökandena i första instans anser i vart fall att tribunalen gjorde en korrekt bedömning av diagrammet angående AFICS möte den 25 februari 2004. De delar tribunalens åsikt att kommissionen inte har tillhandahållit någon förklaring som kan styrka slutsatsen att syftet med detta möte var konkurrensbegränsande diskussioner .

– Domstolens bedömning

49 Såsom det har erinrats om i punkt 27 i förevarande dom utgör frågan huruvida tribunalen har iakttagit reglerna om bevisbörda och bevisföring inom ramen för prövningen av de bestämmelser som åberopats av kommissionen för att styrka att det skett en överträdelse av unionens konkurrensregler en rättsfråga som kan göras gällande inom ramen för ett överklagande. Härav följer, i motsats till vad sökandena i första instans har hävdat, att den första grundens tredje del kan tas upp till sakprövning.

50 Vad angår det välgrundade i denna delgrund är följande utrett. Eftersom förbudet mot att delta i konkurrensbegränsande förfaranden och avtal samt de sanktioner som kan påföras dem som bryter mot förbudet är väl kända, är det vanligt att den verksamhet som dessa förfaranden och avtal medför bedrivs i hemlighet, att mötena äger rum i hemlighet, oftast i tredje land och att därtill hörande dokumentation begränsas till ett minimum. Även om kommissionen upptäcker handlingar som uttryckligen bekräftar att aktörer har haft otillåten kontakt med varandra, exempelvis i form av protokoll från ett möte, är dessa vanligtvis fragmentariska och spridda, varför det ofta visar sig vara nödvändigt att rekonstruera vissa detaljer med hjälp av slutledning (se dom av den 7 januari 2004, Aalborg Portland m.fl./kommissionen, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P och C-219/00 P, EU:C:2004:6, punkterna 55 och 56).

51 I de flesta fall måste förekomsten av ett konkurrensbegränsande förfarande eller avtal härledas ur ett antal sammanträffanden och indicier som när de beaktas tillsammans kan utgöra bevis för att en överträdelse av konkurrensreglerna har ägt rum, när annan hållbar förklaring saknas (se dom av den 17 september 2015, Total Marketing Services/kommissionen, C-634/13 P, EU:C:2015:614, punkt 26 och där angiven rättspraxis).

52 Domstolen erinrar dessutom om att det, för att fastställa att artikel 101.1 FEUF har åsidosatts, krävs att kommissionen kan hänvisa till trovärdiga, precisa och samstämmiga bevis. Emellertid måste inte varje del av den bevisning som kommissionen företett nödvändigtvis motsvara dessa kriterier med avseende på varje del av överträdelsen. Det är tillräckligt att en samlad bedömning av alla de indicier som institutionen åberopat motsvarar detta krav (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juli 2010, Knauf Gips/kommissionen, C-407/08 P, EU:C:2010:389, punkt 47).

53 I denna fråga ansåg tribunalen i punkt 119 i den överklagade domen att eftersom det diagram som Ideal Standard bifogade sin ansökan om förmånlig behandling inte var daterat och inte innehöll konkurrenternas namn eller de minimi- och maximipriser som konkurrenterna skulle tillämpa, kunde det inte bekräfta att priser fastställdes under mötet.

54 Det måste emellertid konstateras att tribunalen härigenom ställde sådana krav på detta diagram, så att om de vore uppfyllda skulle diagrammet i sig ha utgjort ett tillräckligt bevis för att priser hade fastställts.

55 Diagrammet har emellertid åberopats av kommissionen enbart som stödjande bevisning. När tribunalen krävde att denna bevisning skulle innehålla tillräckligt med uppgifter för att visa att priser fastställdes vid mötet i AFICS den 25 februari 2004, underlät den att göra en prövning av huruvida de olika delarna av bevisningen efter en helhetsbedömning ömsesidigt kunde stödja varandra och den åsidosatte den rättspraxis som det redogjorts för i punkterna 50-52 i förevarande dom (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 januari 2007, Salzgitter Mannesmann/kommissionen, C-411/04 P, EU:C:2007:54, punkterna 44-48).

56 Följaktligen ska det anses att det finns fog för den första grundens tredje del utan att det är nödvändigt att ta ställning till de övriga argument som kommissionen framfört till stöd för denna delgrund.

Den första grundens fjärde del

– Parternas argument

57 Genom den första grundens fjärde del har kommissionen hävdat att tribunalen har åsidosatt skyldigheten att motivera den överklagade domen, såtillvida att den inte har prövat vissa delar av bevisningen som åberopas i det angripna beslutet, vilka stödjer Rocas och Ideal Standards uttalanden, däribland månatliga diagram som innehåller konfidentiella sifferuppgifter om försäljningen som nämns i skälen 572-574 i det angripna beslutet och återfinns i handlingarna i målet vid tribunalen samt Lalignés uttalande. Enligt kommissionen hade dessa uppgifter åtminstone ett värde som stödjande bevisning eftersom de visade att konkurrensbegränsande kontakter hade ägt rum under år 2004 och de förstärkte således trovärdigheten hos Ideal Standards och Rocas uttalanden .

58 Sökandena i första instans har hävdat att den första grundens fjärde del inte kan tas upp till sakprövning eftersom kommissionen i denna delgrund har bestritt tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna. Vidare har de betonat att de åberopade Lalignés uttalande inför tribunalen enbart för att påvisa bristen på samstämmighet hos Ideal Standards ansökningar om förmånlig behandling och att det uttalandet i vart fall inte är relevant för utgången av tvisten. Kommissionen anser att dessa omständigheter hade ett värde som stödjande bevisning då de visade att konkurrensbegränsande kontakter hade ägt rum under år 2004 och de stärkte således tillförlitligheten hos Ideal Standards och Rocas uttalanden.

– Domstolens bedömning

59 Inledningsvis ska den invändning om rättegångshinder som sökandena i första instans har framställt avvisas av skäl som anförts i punkt 49 i förevarande dom.

60 Vad angår bedömningen av det välgrundade i den fjärde delen av den första grunden för överklagandet, erinrar domstolen om att enligt den rättspraxis som angetts i punkt 39 i förevarande dom, kan tribunalen inte vara skyldig att uttryckligen motivera den värdering som görs av varje bevis som förelagts den, särskilt om den anser att beviset i fråga är ointressant eller saknar relevans för tvistens utgång, med undantag för skyldigheten att respektera allmänna principer och processrättsliga regler om bevisbörda och bevisföring samt att inte felbedöma bevis.

61 Frågan huruvida handlingarna i målet ska anses ha bevisvärde ingår i tribunalens självständiga bedömning av de faktiska omständigheterna, som inte omfattas av domstolens prövning inom ramen för överklagandet, utom i fall då den bevisning som lagts fram vid tribunalen har missuppfattats eller när det framgår av handlingarna i målet att de fastställda uppgifterna om omständigheterna är materiellt oriktiga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen C-286/13 P, EU:C:2015:184, punkt 58 och där angiven rättspraxis).

62 I det aktuella fallet undersökte tribunalen i punkterna 110-121 i den överklagade domen huruvida kommissionen hade styrkt att Allia och Produits Céramiques de Touraine deltagit i diskussioner som rörde samordning av minimipriser för produkter i den lägre prisklassen under AFICS möte den 25 februari 2004.

63 Kommissionen underströk emellertid i punkt 90 i sitt svaromål i första instans att Lalignés uttalande rörde ett beteende inom en annan branschorganisation än AFICS. Kommissionen har inte inom ramen för detta överklagande påstått att den vid tribunalen hävdat att detta bevis borde betraktas som stöd för Ideal Standards och Rocas uttalanden angående AFICS möte den 25 februari 2004. Under dessa förhållanden kan tribunalen inte klandras för att inte ha analyserat detta bevis i samband med dess prövning av de diskussioner som ägde rum under mötet.

64 Däremot var det med orätt som tribunalen, när den i punkterna 117–120 i den överklagade domen ansåg att det inte fanns några bevis som bekräftade Ideal Standards och Rocas uttalanden och att dessa därför inte utgjorde ett tillräckligt bevis för att diskussionerna var konkurrensbegränsande, inte prövade om de i skälen 572-574 i det angripna beslutet nämnda diagrammen vilka återfinns i handlingarna i målet gjorde det möjligt, att bekräfta nämnda uttalanden, såsom kommissionen uttryckligen hävdade i punkterna 97 och 99 i dess svaromål i första instans.

65 Följaktligen finns det fog för den första grundens fjärde del såvitt tribunalen genom denna grund klandras för att inte ha prövat diagrammens bevisvärde.

Den första grundens femte del

– Parternas argument

66 I den första grundens femte del har kommissionen gjort gällande att tribunalen genom att underlåta att pröva flera bevis och genom att tillämpa alltför stränga krav vad gäller de bevis som faktiskt prövades, inte gjorde en sådan helhetsbedömning av dem som den enligt fast rättspraxis är skyldig att göra.

67 Enligt sökandena i första instans kan den första grundens femte del inte tas upp till sakprövning eftersom kommissionen, genom denna del, har bestritt tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna. De har även gjort gällande att den omständigheten att viss bevisning inte har prövats, framför allt den som saknar relevans, inte innebär att tribunalen har underlåtit att göra en helhetsbedömning.

– Domstolens bedömning

68 Av skäl som angetts i punkt 49 i förevarande dom ska den invändning om rättegångshinder som sökandena i första instans har framställt avvisas.

69 Mot bakgrund av punkterna 43-45, 49-56, 64 och 65 i förevarande dom, av vilka det framgår att tribunalen åsidosatte tillämpliga bevisregler, inte prövade bevisvärdet av vissa handlingar i målet och underlät att kontrollera huruvida de olika delarna av bevisningen, efter en helhetsbedömning ömsesidigt kunde stödja varandra, ska det anses att det finns fog för den första grundens femte del.

70 Av det ovan anförda följer att överklagandet delvis ska bifallas såvitt avser den första grunden.

Den andra grunden

Parternas argument

71 Kommissionen har genom sin andra grund förebrått tribunalen för att ha dragit motstridiga slutsatser och lämnat en motsägelsefull motivering dels i den överklagade domen, dels i domar av den 16 september 2013, Roca/kommissionen (T-412/10, ej publicerad, EU:T:2013:444, punkterna 198 och 239), Villeroy & Boch Austria m.fl./kommissionen (T-373/10, T-374/10, T-382/10 och T-402/10, ej publicerad, EU:T:2013:455, punkterna 289 och 290), och Duravit m.fl./kommissionen (T-364/10, ej publicerad, EU:T:2013:477, punkt 324).

72 Även om tribunalens skyldighet att motivera sina domar enligt domstolens rättspraxis i princip inte kan innebära att den även ska motivera den lösning som antagits i ett mål i förhållande till den som antagits i ett annat mål som anhängiggjorts vid tribunalen, trots att målen rör samma beslut, anser kommissionen att omständigheterna i det aktuella fallet undantagsvis motiverar att den överklagade domen upphävs. Kommissionen har nämligen gjort gällande att de fyra närliggande målen rör samma beslut, samma skäl i beslutet och samma bevis. Dessa mål hade enligt institutionen kunnat förenas vad gäller tribunalens dom. Under dessa förhållanden anser kommissionen att tribunalen, i och med att det inte fanns någon anledning att agera på detta sätt, gjorde en felaktig rättstillämpning när den delvis ogiltigförklarade det angripna beslutet i fråga om en av sökandena i första instans.

73 Sökandena i första instans har gjort gällande att kommissionens andra grund är alltför allmän och oklar för att kunna tas upp till sakprövning. I vart fall finns det ingen inkonsekvens i den överklagade domen. Även om kommissionens argument godtogs skulle detta leda till att sökandena ansågs skyldiga med stöd av vissa bevis som inte kunde tas upp till sakprövning och vissa bevis som inte ingick i den rad bevis som diskuterats, i strid med rätten till försvar och, i synnerhet, med rätten till en rättvis rättegång.

Domstolens bedömning

74 Med hänsyn till övervägandena i punkterna 41 och 42 i förevarande dom, av vilka det i korthet följer att tribunalen inte kunde förneka allt bevisvärde hos Rocas uttalanden i samband med dess ansökan om förmånlig behandling, genom att uteslutande grunda sig på skäl 586 i det angripna beslutet, finns det ingen anledning att pröva den andra grunden för överklagandet som väsentligen bygger på att motiveringen i den överklagande domen strider mot motiveringarna i domar av den 16 september 2013, Roca/kommissionen (T-412/10, ej publicerad, EU:T:2013:444), Villeroy & Boch Austria m.fl./kommissionen (T-373/10, T-374/10, T-382/10 och T-402/10, ej publicerad, EU:T:2013:455), och Duravit m.fl./kommissionen (T-364/10, ej publicerad, EU:T:2013:477). Motiveringarna är motstridiga såtillvida att tribunalen inte i den överklagade domen beaktade att dessa uttalanden kunde bekräfta Ideal Standards uttalande och således visa att Allia och Produits Céramiques de Touraine hade deltagit i diskussionerna om priser vid AFICS möte den 25 februari 2004.

75 Då överklagandet har bifallits helt eller delvis vad avser delarna 2–5 i den första grunden, ska punkterna 1 och 2 i den överklagade domens domslut upphävas. Tribunalen har nämligen, för det första, delvis ogiltigförklarat det angripna beslutet efter en ofullständig prövning av detta beslut och bevisningen. För det andra har tribunalen funnit att stödjande bevisning inte kunde bekräfta att priser fastställdes vid AFICS möte den 25 februari 2004. För det tredje, undersökte inte tribunalen bevisvärdet av vissa delar av bevisningen som nämns i det angripna beslutet och som återfinns i handlingarna i målet. För det fjärde slutligen, underlät den att kontrollera huruvida de olika delarna av bevisningen kunde stödja varandra ömsesidigt. Överklagandet ogillas i övrigt.

Anslutningsöverklagandet

76 Sökandena i första instans har till stöd för sitt anslutningsöverklagande åberopat två grunder som riktar sig mot punkterna 284–291 i den överklagade domen.

Den första grunden

Den första grundens första del

– Parternas argument

77 Sökandena i första instans har gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att inte på ett korrekt sätt tillämpa bestämmelserna om upptagande till sakprövning av grunder och argument. Sökandena i första instans anser bland annat att tribunalen felaktigt fann att argumentet att meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 var otillräckligt inte kunde tas upp till sakprövning.

78 De har härvidlag hävdat att det mycket sällan konstateras i rättspraxis att en grund inte kan tas upp till sakprövning och att en sådan slutsats endast får dras om det inte har åberopats några argument till stöd för den ifrågavarande grunden. De hade emellertid motiverat argumentet tillräckligt för att kommissionen skulle kunna bemöta det, och vad mera är, inleda en diskussion på denna punkt vid förhandlingen, utan att göra gällande att argumentet var alltför vagt eller oklart.

79 I andra hand har sökandena i första instans påstått att tribunalen har underlåtit att motivera sitt beslut att inte pröva nämnda argument under det att den konstaterat att det var formulerat på ett abstrakt sätt och saknade den precision som krävs för att kunna tas upp till sakprövning.

80 Kommissionen har, för sin del, hävdat att den första grundens första del bygger på en enbart partiell läsning av den överklagade domen och på en felaktig uppfattning av innebörden av tribunalens förklaring att argumentet inte kunde tas upp till sakprövning.

81 Institutionen har hävdat att uttalandet enbart avser punkt 158 i den av sökandena i första instans ingivna ansökan. Deras ansökan innehöll generella påståenden om de anklagelser som riktats mot sökandena i första instans i meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007, medan tribunalen prövade anklagelserna i sak mot Pozzi Ginori, till följd av dess deltagande i organisationen Michelangelos möten i Italien, i punkterna 288-290 i den överklagade domen. Även om rättegångshindret också omfattade den del av grunden som rörde Italien, anser kommissionen att eftersom tribunalen prövade den grund som rörde den aktuella överträdelsen i denna medlemsstat, skulle rättegångshindret i vart fall vara verkningslöst. Härav följer enligt kommissionen att domens motivering är tillräcklig i det hänseendet.

– Domstolens bedömning

82 Det ska framhållas att tribunalen i punkt 286 i den överklagade domen erinrade om rättspraxis enligt vilken grunder som formuleras på ett abstrakt vis inte uppfyller kraven för upptagande till sakprövning i stadgan för Europeiska unionens domstol och tribunalens rättegångsregler.

83 Tribunalen fann i detta avseende i punkt 287 i den överklagade domen att det argument som framförts av sökandena i första instans angående kommissionens påstådda åsidosättande av sin skyldighet att styrka de invändningar som riktas mot dem i meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 inte kunde tas upp till sakprövning med anledning av att det var formulerat på ett abstrakt och oklart sätt.

84 I punkterna 288-290 i den överklagade domen kontrollerade tribunalen emellertid huruvida argumentet avseende kommissionens påstådda åsidosättande av sin skyldighet att tillräckligt ingående redogöra för de invändningar som fastställdes i meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 mot Pozzi Ginori till följd av företagets deltagande i flerproduktsorganisationen Michelangelos möten, var välgrundat.

85 Det bör emellertid påpekas att sökandena i första instans, i syfte att ge stöd åt sitt argument att bestämmelserna om upptagande till sakprövning av grunder har tillämpats på ett felaktigt sätt, väsentligen har velat visa att deras argument som framförts till tribunalen angående den otillräckliga beskrivningen av den överträdelse som begåtts i Italien var tillräckligt klart. Såsom har angetts i föregående punkt hade tribunalen dock prövat huruvida argumentet var välgrundat.

86 Av det anförda följer att överklagandet inte kan bifallas vad avser den andra grundens första del då den är verkningslös.

Den första grundens andra del

– Parternas argument

87 Sökandena i första instans anser i samband med den första grundens andra del att tribunalen gjorde en uppenbart oriktig rättstillämpning och i andra hand missförstod de faktiska omständigheterna, när den fann att meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 var tillräckligt motiverat.

88 Sökandena har gjort gällande att tribunalen tillämpade ett felaktigt rättsligt kriterium när den bedömde att de upplysningar som ska finnas i ett meddelande om invändningar var tillräckliga för att säkerställa rätten till försvar. Tribunalen har i synnerhet felaktigt ansett att det räckte med att ange att ett ”konkurrensbegränsande beteende” hade genomförts vid de möten som räknas upp i meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007, utan att precisera vad beteendet bestod i eller några andra detaljer. Om tribunalen hade följt domstolens rättspraxis, särskilt domen av den 9 juli 2009, Archer Daniels Midland/kommissionen (C-511/06 P, EU:C:2009:433), skulle den emellertid ha ogiltigförklarat det angripna beslutet såvitt avser överträdelsen inom sektorn för sanitetsporslin i Italien, eftersom detaljerna i denna del av överträdelsen inte i tillräcklig mån framhölls i meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 för att rätten till försvar skulle kunna säkerställas för sökandena i första instans. Enligt de sistnämnda tillämpades i den överklagade domen ett kriterium för minsta godtagbara innehåll i ett meddelande om invändningar som inte uppfyller kraven på en begriplig underrättelse om innebörden av och grunden för en anklagelse enligt artikel 6 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950 (nedan kallad Europakonventionen).

89 I andra hand har sökandena i första instans hävdat att tribunalens slutsats i punkt 289 i den överklagade domen att meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 var tillräckligt, i vart fall utgör ett uppenbart missförstånd av innehållet i handlingarna i målet. Denna slutsats strider för övrigt mot den slutsats som tribunalen kom fram till i domen av den 16 september 2013, Wabco Europe m.fl./kommissionen (T-380/10, EU:T:2013:449), i frågan huruvida samma avsnitt i detta meddelande om invändningar var tillräckligt.

90 Kommissionen har framställt en invändning om rättegångshinder vad gäller den första grundens andra del, med anledning av att den utgör en ny grund som inte har åberopats i första instans. Enligt institutionen har sökandena i första instans vid tribunalen hävdat att meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 inte innehöll någon uppgift som rörde organisationen Michelangelo. De har emellertid i samband med överklagandet gjort gällande att den information som kommissionen lämnat angående det konkurrensbegränsande beteendets ”art” inte fanns i detta meddelande om invändningar, vilket innebär att detta utgör en ny grund.

91 Institutionen har hävdat att det i vart fall saknas fog för denna delgrund. Då beslutet antogs i slutet av ett förfarande angående en överträdelse av artikel 101.1 FEUF skulle detta enligt kommissionen inte vara en exakt kopia av det meddelande om invändningar som delgetts inom ramen för detta förfarande och skyldigheten att iaktta rätten till försvar har fullgjorts såvida inte de berörda genom beslutet läggs andra överträdelser till last än dem som angetts i redogörelsen för invändningarna och beslutet endast innehåller faktiska omständigheter som de berörda har beretts tillfälle att yttra sig över.

92 Sökandena i första instans har gjort gällande att tribunalen inte har tillämpat det rättsliga kriterium som domstolen utvecklade i domen av den 9 juli 2009, Archer Daniels Midland/kommission (C-511/06 P, EU:C:2009:433) vid bedömningen av deras förmåga att försvara sig på ett ändamålsenligt sätt. Kommissionen har hävdat att detta argument inte kan vinna framgång. Den domen är nämligen enligt kommissionen inte tillämplig i det aktuella fallet, eftersom sökandena i första instans inte har bestritt att de haft kännedom om sin närvaro vid mötena, om dagen för de berörda mötena och om bevisningen utan hävdat att de inte haft kännedom om det ”konkurrensbegränsande beteendets art”, vilket är ett vagt uttryck som inte visar i vilket avseende meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 är otillräckligt. Kommissionen har anmärkt att det konkurrensbegränsande agerandet beskrivs i punkterna 256 och 393–400 i meddelandet och att sökandena i första instans genom sitt svar på nämnda meddelande har visat att de förstått det konkurrensbegränsande beteendets ”art”. Det påstått otillräckliga i meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 har därför inte haft den minsta inverkan på förfarandet.

93 Såvitt angår det argument som sökandena i första instans har framfört angående åsidosättandet av artikel 6 i Europakonventionen bygger på premissen att meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 inte var tillräckligt, har kommissionen gjort gällande att det inte finns någon grundläggande skillnad mellan meddelandet om invändningar och det angripna beslutet som kan utgöra ett åsidosättande av nämnda artikel.

– Domstolens bedömning

94 Det ska nämnas att tribunalen i punkterna 288–291 i den överklagade domen prövade om de uppgifter som fanns i meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 angående Pozzi Ginoris deltagande i organisationen Michelangelos möten gjorde det möjligt för sökandena i första instans att utöva sin rätt till försvar. Dessa hade nämligen påstått inför tribunalen att meddelandet om invändningar inte tillhandahöll några närmare uppgifter om det påstådda konkurrensbegränsande beteendet under organisationen Michelangelos möten.

95 Tribunalen framhöll närmare bestämt i punkt 288 i den överklagade domen, först och främst, att ett diagram över flerproduktsorganisationen Michelangelos möten, vilket återfinns i punkt 277 i meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007, vittnar om att Pozzi Ginori hade deltagit i organisationens möte under vilka konkurrensbegränsande beteenden hade ägt rum och att den skriftliga bevisningen för ett sådant beteende återfinns i fotnoterna till diagrammet. Sedan framhöll tribunalen i punkt 289 i den överklagade domen att kommissionens förklaringar angående Pozzi Ginoris deltagande i flerproduktsorganisationen Michelangelos möten, även om de var kortfattade, gjorde det möjligt för sökandena i första instans att få exakt kännedom om det beteende som Pozzi Ginori klandras för. Slutligen anförde tribunalen i punkt 289 i den överklagade domen att kommissionen hade uppgett i punkt 277 i meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 vad det klandrade beteendet bestod i, dess frekvens, det exakta datum då det ägde rum och vilka bevis som den förfogade över. Tribunalen fann i punkt 290 i den överklagade domen att de uppgifter som fanns i meddelandet om invändningar var tillräckliga för att sökandena i första instans skulle kunna utöva sin rätt till försvar.

96 Det ska slås fast att sökandena i första instans endast har upprepat de argument som framfördes vid tribunalen och som i realiteten syftar till att domstolen ska göra en ny bedömning av hur meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 är beskaffat. Detta argument ska emellertid avvisas i samband med överklagandet då det inte kan tas upp till sakprövning (se, analogt, dom av den 12 september 2006, Reynolds Tobacco m.fl./kommissionen, C-131/03 P, EU:C:2006:541, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

97 När det gäller frågan om argumentet, enligt vilket artikel 6 i Europakonventionen har åsidosatts, kan tas upp till sakprövning ska det framhållas att argumentet bygger på presumtionen att argumentet enligt vilket meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 är otillräckligt, kan tas upp till sakprövning.

98 Eftersom det för det första följer av punkt 96 i förevarande dom att argumentet inte kan tas upp till sakprövning och för det andra att sökandena i första instans inte har angett på vilket sätt tribunalen skulle ha åsidosatt artikel 6 i Europakonventionen, utan enbart har upprepat rent allmänt att innehållet i meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 inte uppfyller kraven i den artikeln, åsyftar de väsentligen att domstolen ska ersätta tribunalens bedömning av huruvida meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 var tillräckligt med sin egen bedömning, utan att de har visat att det skett något som helst missförstånd av de faktiska omständigheterna eller bevisen. Det argumentet kan emellertid inte tas upp till sakprövning i samband med överklagandet.

99 Av detta följer att den första grundens andra del ska avvisas.

100 Det framgår av det ovan anförda att anslutningsöverklagandet dels ska avvisas, dels är verkningslöst vad avser den första grunden.

Den andra grunden

– Parternas argument

101 Sökandena i första instans har i sin andra grund hävdat att tribunalen fann att meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 var tillräckligt utförligt vad gällde överträdelsen i sektorn för sanitetsporslin i Italien, när den stödde sig på en motivering som stred mot dess motivering i de närliggande målen och att tribunalen inte motiverade den överklagade domen på ett adekvat sätt i detta hänseende. De har gjort gällande att bedömningen av detta meddelande om invändningar, vad gäller organisationen Michelangelos möten, i domen av den 16 september 2013, Wabco Europe m.fl./kommissionen (T-380/10, EU:T:2013:449), strider mot tribunalens bedömning i den överklagade domen. Sökandena i första instans anser att ett meddelande om invändningar ska ha identisk räckvidd i förhållande till alla mottagare.

102 Tribunalens slutsats är i vart fall behäftad med en bristfällig motivering eftersom det inte är möjligt att kontrollera varför bedömningen på detaljnivå av meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 i den överklagade domen skiljer sig från bedömningen i domen av den 16 september 2013, Wabco Europe m.fl./kommissionen (T-380/10, EU:T:2013:449).

103 Kommissionen anser att den påstådda otillräckligheten hos meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007, om den kan styrkas, beror på en missuppfattning av innehållet i handlingarna i målet. Eftersom sökandena i första instans inte har visat att det skett ett uppenbart missförstånd utan endast önskar att domstolen ska överpröva punkt 288 i den överklagade domen, kan det argumentet inte tas upp till sakprövning i samband med överklagandet.

104 Dessutom har denna institution, angående det argument som sökandena i första instans framfört enligt vilket det finns en bristande samstämmighet mellan den överklagade domen och domen av den 16 september 2013, Wabco Europe m.fl./kommissionen (T-380/10, EU:T:2013:449), gjort gällande att tribunalens skyldighet att motivera sina domar i princip inte kan innebära att den även ska motivera den lösning som antagits i ett mål i förhållande till den som antagits i ett annat mål även om målen rör samma beslut.

105 Kommissionen anser i vart fall att det rör sig om olika frågor i de båda målen, av två skäl. För det första var det i det mål som gav upphov till domen av den 16 september 2013, Wabco Europe m.fl./kommissionen (T-380/10, EU:T:2013:449) fråga om huruvida tystnad ska anses vara likvärdig med erkännande av ett konkurrensbegränsande agerande och inte huruvida meddelandet om invändningar av den 26 mars 2007 var tillräckligt motiverat. För det andra var Pozzi Ginori inte tyst när det gällde påståendena om organisationen Michelangelos möten i Italien, medan Wabco Europe var tyst och tribunalen tvingades tolka innebörden av denna tystnad. I vart fall har kommissionen tillagt att det inte är motiverat att i förevarande mål upprepa det misstag som tribunalen potentiellt begick i domen av den 16 september 2013, Wabco Europe m.fl./kommissionen (T-380/10, EU:T:2013:449).

106 Enligt kommissionen har sökandena i första instans inte företett något ytterligare bevis som de skulle ha tillhandahållit om ”arten av det konkurrensbegränsande beteendet” vilket ägde rum under organisationen Michelangelos möten hade preciserats. Under dessa förhållanden är de argument som sökandena i första instans har framfört grundade på gissningar och obefogade och om det hade kunnat fastställas att det skett en felaktig rättstillämpning skulle detta inte ha lett till att det angripna beslutet ogiltigförklarades, vad beträffar den italienska marknaden.

– Domstolens bedömning

107 Det följer av domstolens rättspraxis att tribunalens skyldighet att motivera sina domar i princip inte kan utsträckas till att omfatta en skyldighet att motivera den lösning som antagits i ett mål och inte den lösning som antagits i ett annat mål som anhängiggjorts vid den även om målen rör samma beslut. Domstolen har redan slagit fast att om en mottagare av ett beslut beslutar att väcka talan om ogiltigförklaring, kan den unionsdomstol vid vilken talan anhängiggjorts endast ta ställning till de delar av beslutet som avser denna mottagare. De delar av beslutet som avser andra mottagare mot vilka talan inte har väckts omfattas däremot inte, med förbehåll för särskilda omständigheter, av den tvist som unionsdomstolen ska avgöra (se dom av den 11 juli 2013, Team Relocations m.fl./kommissionen, C-444/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:464, punkt 66 och där angiven rättspraxis).

108 Det argument som sökandena i första instans har framfört som gäller en påstådd motstridighet mellan den överklagade domen och domen av den 16 september 2013, Wabco Europe m.fl./kommissionen (T-380/10, EU:T:2013:449) ska underkännas.

109 Härav följer att anslutningsöverklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

110 Anslutningsöverklagandet ska således ogillas i sin helhet.

Prövning av talan vid tribunalen

111 Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol ska domstolen upphäva tribunalens avgörande, om överklagandet är välgrundat. Domstolen kan själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa målet till tribunalen för avgörande.

112 Eftersom tribunalen inte har utfört en fullständig prövning av bevisningen, är målet inte färdigt för avgörande.

113 Målet ska därför återförvisas till tribunalen.

Rättegångskostnader

114 Eftersom målet ska återförvisas till tribunalen kommer beslut om de rättegångskostnader som uppkommit i förevarande mål om överklagande att meddelas senare.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (första avdelningen) följande:

1) Punkterna 1 och 2 i domslutet i den av Europeiska unionens tribunal meddelade domen av den 16 september 2013, Keramag Keramische Werke m.fl./kommissionen (T-379/10 och T-381/10, EU:T:2013:457) upphävs.

2) Överklagandet ogillas i övrigt.

3) Anslutningsöverklagandet ogillas.

4) Målet återförvisas till Europeiska unionens tribunal såvitt avser den del av den av Europeiska unionens tribunal meddelade domen av den 16 september 2013, Keramag Keramische Werke m.fl./kommissionen (T-379/10 och T-381/10, EU:T:2013:457), som upphävs genom förevarande dom.

5) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Underskrifter